No. 137. 1839.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 12 November.

De Uitgeve dezer Courant geschiedt des Ringsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbetendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 5 regels, is ƒ 2,40, en voor iedere regel daarboven 20 ct., behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz. franco.

Wat zullen de Staten-Generaal doen?

Deze vraag doet het *Handelsblad* in zijn no. van den 7 dezer, na het gegronde wettige te hebben aangetoond, van het contracteren einer schuld van 56 millioen, ten laste onzer overzeesche bezittingen, zonder medewerking der wetgevende magt: — een maatregel die daarenboven, gelijk wij vroeger deden opmerken, nu, bij de uitkomst eenen, zoo heilloozen invloed op ons crediet en zulk eenen gewigtigen schok aan het nationale vermogen blijkt te veroorzaken.

Een antwoord op die vraag geeft het *H. B.* niet, maar laat de beslissing, door de Staten-Generaal te nemen, aan hun geweten over.

Wanneer vele van Hun Edel-Mogenden hierop hun geweten raadplegen, dan gelooven wij, dat dit hun verklaren zal, dat zij zelve voor een groot deel er de schuld van dragen, dat de regering zich op zulk eenen inconstitutionelen weg heeft durven wagen, namelijk door de verregaande toegeeflijkheid, welke door H. E. M. steeds is betoond, ten aanzien van alle soort van financiele maatregelen, door de regering voorgedragen, ook zelfs met opzigt tot die, welke dienen moesten tot dekking van *reeds gedane uitgaven*, evenmin bij de Begroting toegestaan of bij afzonderlijke wetten *vooraf* aan de Staten-Generaal onderworpen, als de 56 millioen, waarvan nu de rede is.

Zulk eene goedwilligheid moest wel aan de Regering voet geven, om, wanneer de nood het vorderde, en er, *voor* het maken der schuld, vroeg bestand van tegenkanting bij de Staten-Generaal, die schuld maar *vooraf* te contracteren, en *naderhand* de middelen aan te vragen, om dezelve te dekken!

Antwoordt het geweten op *die* wijze, dan zal daarop wel het besluit volgen, om in het toekomende beter te zien, maar ten aanzien van *het reeds verrigte*, zal het nu bestaande, zal meer dan minder rigoureus gestemd gevoelen.

Wij altans gelooven dat het ons, in dit geval, zoo gaan zou.

Daar achter ons schuldgevoel de natie niet zou ontheffen, van nadeelige gevolgen, door onze toegeeflijkheid te weeg gebragt, worden wij, alvorens tot deze laatste dogmata te besluiten, daaraan dadelijke voorwaarden verbinden, als waar door wij zouden kunnen hopen, de natie vergoeding te verschaffen voor het nadeel, daar berokkend.

Zie hier den weg, dien wij zouden volgen.

Daar er naar ons inzien wel geen twijfel bestaan kan, dat niet slechts de Handel-Maatschappij, maar ook het Amortisatie-Syndicaat bij de gedane voorschotten van 56 millioen betrokken zijn, zoo nu en dan leeningen aan de O. I. bezittingen verstrekt hebbende, (*) zouden wij aan de regering voorstellen:

1°. Om de deliberatien over de wet der teruggaaf van 56 millioen aan te houden, tot het Amortisatie-Syndicaat, voor of na de definitive afrekening met België, in staat zal zijn, om eene volkomene inzage nopens deszelfs tegenwoordigen toestand aan de Staten-Generaal over te leggen.

2°. Om de ƒ 11,200,000, als bijdrage uit de O. I. bezittingen in de begrooting gesteld, daarop te laten staan, behoudens om, zoo vooreerst die bezittingen mogten blijken die bijdrage niet te kunnen doen, zonder het erlangen der 56 millioenen, nu voor eenige jaren, niet tijdig genoeg in het jaar, ten gevolge der verstrooding van het Amortisatie-Syndicaat, konden worden verrekt, in het daar uit te resulteren te kort op de dienst en vereischt ook in de rentebetaling der O. I. leeningen, bij de afzonderlijke wet, te voorzien.

3°. Om, wanneer uit de gedetailleerde verantwoording van het Amortisatie-Syndicaat blijken moet, dat door hetzelve fondsen gelezigd tot andere einden, dan waartoe de middelen bij wet waren verstrekt, of ook dat door hetzelve schadelijke gevolgen waren verrigt, — de 56 millioen alleen toe te staan voor vooryaarde, *dat dit ligchaam van stonden aan zou worden geschaft*, al dezelfs baten en lasten door het Rijk worden overnomen, en voortaan de jaarlijksche verantwoording desselven aan de Staten-Generaal zou worden onderworpen.

Wij weten het, dat zulen het er voor houden, dat bij de tegenwoordige wijziging der grondwet, evenwel de noodzakelijkheid dezer anschaffing van dat ligchaam zal worden ter sprake gebragt, dat wij gelooven, dat het in reserve houden der 56 millioen tot de verwezenlijking dier anschaffing eenen allezins gunstigen invloed zal kunnen uitoefenen.

Voor ons crediet zou zulk een besluit der Kamer naar ons oordeel, op het allergunstigst werken: *vooreerst* omdat de leening der 56 millioen dan op den achtergrond zou worden geplaatst, de noodzakelijkheid derzelve in allen gevalle aan onzekerheid onderhevig blijven.

Ten anderen, omdat de houders van Syndicaat-schuldbrieven, als erachtens, veel liever hunne verderfelijken op het Rijk zelve in willen hebben, dan op een ligchaam, welke toestand in dezen, waar op bladz. 81 eene aankondiging van den Gouverneur-Generaal der O. I. bezittingen wordt aangehaald, opgenomen in het *Amsterdamsche Courant* van 5 Aug. 1826, uit welke aankondiging eene leening, door het Amortisatie-Syndicaat, aan die bezittingen gedaan, bepaaldelijk blijkt. Wij herzien dit werk in een folio, tot 1855 over!

Ten derde, omdat de dienst voor 1840 in allen gevalle zou zijn verzekerd, vermits, door hetzelve de begrooting toegestaan der ƒ 11,200,000, de Staten-Generaal daarmeê zouden hebben op genomen, om daarlon de middelen te verschaffen.

Ten vierde, omdat, zoowel de Natie als de vreemdeling, door zulk eenen stap, de overtuiging zouden erlangen, dat het de Staten-Generaal eindelijk ernst was geworden, met eene krachtige hand ons financie-wezen te verbeteren, en door hetzelve in zijnen gansehen omvang aan hun toezigt te onderwerpen, alle duisterheid voor het vervolg daaruit te verbannen.

Op die wijze zouden wij vermeenen, onze vroegere toegeeflijkheid, die tot zulke schadelijke resultaten geleid had, naar ons vermogen voor de natie te hebben goed gemaakt, het zich herstellende crediet zou, naar wij ons voorstellen, spoedig onze pogingen bekroonen en daaronder zouden wij gelooven, dat ons gewelen, het welk ons vroeger gegronde verwijtingen doen kon, tot dezelfs gewone kalmte zou terug keeren.

De bekommering van 's Rijks financiëlen toestand zou overdreven zijn.

Om dit te betoogen is er in de Provincie Utrecht iemand opgestaan, aan wiens schrijven het *Handelsblad*, onpartijdigheids-halve, een paar kolommen, in zijn nummer van den 8. dezer, niet heeft willen weigeren, ofschoon dan ook de Redactie van dat blad vroeger geplaatste vertoogen juist het omgekeerde hadden aangeloond.

Om aan het publiek te doen zien, wie wel het naast aan de waarheid is, zullen wij even stil staan bij de volgende redenering van den Utrechtschen schrijver. Hij zegt: » Hoewel nu de Indische bezittingen en voortbrengselen » selen *meer dan voorheen waren*, om aan de voorn. » voorschotten [aan het Moederland als tijdelijken ver» strekt,] en andere lasten haar opgelegd, [de betaling » der intressen van de te baren laste genegocieerde millio» oenen,] het hoofd te bieden, zoo waren dat nogtans » niet dadelijk *actives* fondsen, maar deze werden ver» schaft door de groote Handel-Maatschappij; welke daar» entegen DIE PRODUCTEN (of de autorisatie om ze af te » halen) OVERNAM, waarvan de liquidatie nu door de » voorgestelde wijziging der schuld van 56 millioenen zal » worden bestreden.

Bepaalder kan iemand zich, dunkt ons, in een en denzelfden volzin niet tegenspreken.

Er was *waarde genoeg* aan producten voorhanden, om de Indische kas tot het dragen der boven omschrevene lasten in staat te stellen, edoch *geen geld*. De Handel-Maatschappij gaf dat geld, en NAM DAARENTEGEN DIE PRODUCTEN (of de autorisatie om ze af te halen) OVER.

Nu zou ieder gezond menschen-verstand vermeenen, dat, indien de Handel-Maatschappij, voor haar geld, die toereikende waarde aan producten ontvangen had, daar mede de zaak ware afgeloopen en de Indische kas niets meer schuldig was. Maar de schrijver oordeelt daar anders over, want hij zegt, dat de liquidatie van de boven door ons omschrevene handelingen, *nu door de voorgestelde wijziging der schuld van 56 millioenen zal worden bestreden.*

Met wie moet intusschen die liquidatie plaats hebben en wie zal de 56 millioen trekken? De Handel-Maatschappij? Maar deze heeft (de schrijver zegt het zelf) tegen hare voorschotten *de producten overgenomen*, die hij ons verzekert, eene meer dan toereikende waarde te hebben, om de bijdragen en lasten der Indische kas te kunnen dekken, en bij gevolg ook de voorschotten daartoe opgenomen.

De Handel-Maatschappij kan toch geene dubbele teruggaaf van hare voorschotten vorderen, *eene* in producten en *eene* in geld. Dat ware dunkt ons eene te groote edelmoedigheid aan deszelve bewijzen.

Of moeten wij misschien daarin de fijnigheid zoeken, dat de schrijver, waar hij van het overnemen der producten door de Handel-Maatschappij spreekt, tusschen ( ) zegt: *of de autorisatie om ze af te halen:*" dat is dezelve naar het Moederland *verpoeren*.

Ieder gewoon mensch zou meenen, dat tusschen iets *overnemen* of iets *gevoeren* een hemelsbreed verschil bestond, en men de beide handelingen dus niet als synonijem in een en denzelfden volzin behoorde te bezigen.

Maar nu aangenomen, dat de Handel-Maatschappij die producten, (toereikende ter bestrijding van de opgenomen voorschotten) maar *vervoerd* heeft dan is immers slechts de *verkoop* derzelve noodig of noodig geweest, om daar van geld te maken, en de liquidatie tot stand te brengen; zonder eene leening van 56 millioenen uit te schrijven en daar door zulk eenen geweldigen schok aan ons crediet en vermogen toe te brengen.

Oppert men het bezwaar, dat de Handel-Maatschappij ingevolge hare beloften, niet mag verkoopen voor in het voorjaar, en zij inmiddels tot gaande houding harer zaken geld noodig heeft, dan zou daardit volgen, dat er slechts eene *oogenblikkelyke pleniris* aan geld bestond, en wij vragen dan, of het staatkundig kan genoemd worden, ter bekoming der kortstondige hulp, eenen maatregel te nemen, die gelijk men te voren berekenen kon, zoo heilloos op het nationaal crediet moest terug werken, en of het dan niet onbegrijpelijk is, dat, terwijl men in den loop van 1840 in staat zou komen, met de Handel-Maatschappij, *uit den verkoop der producten*, finaal af te rekenen, men bij het ontwerp van wet niet eenen enkelen cent heeft afgezonderd, ter allossing der schuld die men maken wil, en diezelfde afrekening te kunnen doen? Dat men integendeel eerst in het jaar 1842 rekent, jaarlijks één millioen te zullen kunnen afdoen, zoodat men 56 jaren zal behoeven, om voorschotten terug te geven, voor welke de schrijver wil beweren, dat op het oogenblik eene meer dan voldoende waarde aan voortbrengselen voorhanden is, welke tegen over die voorschotten door de Handel-Maatschappij zijn *overgenomen* of *afgehaald?*

Kan iemand zich van zulk eene handelwijze, in den door den schrijver opgegeven stand van zaken, een denkbeeld maken, zonder tevens te moeten aannemen, dat er dan zonder noodzaak, en alzoo opzettelijk pogingen zouden zijn te werk gesteld, om ons crediet te bederven, en wie zal dit van onze Regering kunnen of willen gelooven?

Had de schrijver niet zoo duidelijk gezegd: » *De middelen* zijn *God dank! in ons zelven voorhanden, en* » *Z. M. vraagt slechts autorisatie, om er gebruik van te* » *maken*," wij zouden uit het duistere gezegde: » Hoe» wel nu *de Indische bezittingen* EN *voortbrengselen* in » waarde meer dan toereikende waren," enz., aanleiding nemen, om te gelooven » dat de schrijver niet slechts » heeft willen doelen op de waarde in producten, *voor het tegenwoordige* voorhanden, maar ook op die, welke in latere jaren *zullen voorhanden komen*. Daar echter de toekomst nog niet bestaat, en dus de middelen, door dezelve te verschaffen overmin voorhanden *zyn*, als er door Z. M. gebruik van kan worden gemaakt, zoo kunnen wij deze opvatting niet met des schrijvers woorden vereenigen.

Bovendien ware *dit* zijne bedoeling, dan bleek er immers terstond uit, dat de toestand onzer O. I. bezittingen niet zoo gunstig is, als hij die heeft willen voorstellen, want dan zou hij erkennen, dat de O. I. kas, om te kunnen doen wat zij gedaan heeft, dat is: gedurende een viertal jaren, gemiddeld 9 millioen uitkeeren voor bijdragen aan het moederland en de intressen van hare eigene schuld te voldoen — verpligt is geweest, hare producten *ook voor volgende jaren* te verpanden, zoodat hare jaarlijksche inkomsten niet hebben toegelaten, die bijdragen van 9 millioenen daaruit te vinden.

Integendeel moet men uit het ontwerp van wet opmaken, dat, om die bijdragen (à 36 millioenen), te kunnen doen, eene schuld van 56 millioenen door haar is gecontracteerd, en dat zij dus, gelijk wij in een vorig artikel aantoonden, in stede van over te houden, jaarlijks nog 5 millioenen op hare gewone inkomsten te kort kwam (*).

Wat nu de *aanwezige producten* betreft, zij kunnen toch, dunkt ons, maar de opbrengst zijn van een — dat is van het laatste — jaar, daar telken jare de voorhanden zijnde voorraad is overgevoerd en, gelijk wij weten, in groote massa's verkocht.

Zal nu dit eene jaar een bonl leveren van 56 millioenen, terwijl de laatst voorafgegane geene 9 millioen konden afwerpen, zonder het contracteren einer zeer aanzienlijke schuld noodzakelijk te maken?

Wij zonden hierop wel eens een duidelijk en voor een ieder verstaanbaar antwoord door den schrijver willen zien geven.

Een van de beide gevallen schijnt ons intusschen toe waarheid te zijn:

(*) Wanneer wij namelijk het te kort van 20 millioenen over 4 jaren omslaan. Het kan over 8 jaren loopen, doch ook over 2 en wij nemen het midden-getal.

Zie o. a. *Exposé Historique des finances, les Pays-Bas depuis la restauration en 1813 jusqu'à nos jours*, imprimé à Bruxelles.

Of er is eene toereikende waarde aan producten *voorhanden*, om die daarop genegocieerde voorschotten terug te geven, en dan komt ons de leening van 56 millioenen en de zelfs tot 1842 verschovene aflossing van één millioen jaarlijks, onbegrijpelijk voor, daar die aflossing dan *in eene* uit de opbrengst der voorhandene producten had kunnen geschieden, en dus een goedkoope schuldenlast over 56 jaren ware daargesteld.

Of, niet slechts de *tegenwoordige* producten maar ook die van eenige volgende jaren zijn voor de opgenomene voorschotten verbonden, en dan blijkt het, dat de O. I. kas, althans in de laatste 4 jaren, gemiddeld geene 9 millioen voor bijdragen van het Moederland en intrestbetaling heeft kunnen afdragen zonder tot het maken van belangrijke schulden verpligt te zijn; en dan moeten wij het er voor houden, dat de verzekeringen omtrent den gunstigen toestand derzelve, verreweg overdreven zijn.

Dat overigens het opnemen dier belangrijke voorschotten, waarvoor nu het Moederland met zija crediet moet in de bres springen, niet buiten de wetgevende magt had behooren te geschieden, deden wij mede reeds bij een vorig artikel opmerken.

Ten slotte moeten wij betuigen, dat de Utrechtsche schrijver althans onze bekommering opens onzen financiëlen toestand door het voormelde artikel in geenen deele heeft doen ophouden of verminderd.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN, Brengen by deze ter kennis van de belanghebbenden:

Dat bij hun is ingekomen en op heden ter thuisbring aan den Heer Ontvanger der Directe Belastingen alhier, is verzonden, het door Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur van de Provincie Zeeland, executoir verklaarde kohier van het Patentregt over het dienstjaar 1839, en noodigen de daarop voorkomende belastingschuldigen uit, om binnen de bij de wet bepaalde termijnen, het door hun verschuldigde in handen van voormelden Ontvanger te voldoen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, insgaanders in de Stads-Courant geplaatst.

Vlissingen, den 11 November 1839.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME.

Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbard,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 5. November.* De *Niederrheinische Courier* verhaalt, dat onlangs in het Münsterthal een man is overleden, die op zijn sterfbed heeft bekend in het jaar 1819 eenen mensch te hebben vermoord, voor welke misdaad destijds de geheel onschuldige vrouw en zoon van den vermoorden zijn ter dood gebragt. Tot op het laatste oogenblik had den de beide ongelukkigen derzelver onschuld betuigd, en men verhaalt, dat de zoon nog op het schavot tegen den geestelijke had gezegd, dat God deze executie onmogelijk zoude toelaten, vermits hij zijnen vader altijd had bemind en volkomen onschuldig was.

— Men meldt uit Dresden dd. 17 October: In de eerste week der aanstaande maand zal onze derde constitutionele landdag beginnen. Niet zonder deelneming en hoop zict het land zijne opening tegemoet. Bij de hier en daar aangewende pogingen, om den geest des tijds weder aan banden te leggen, is Saksen stellig nimt niet vasten treed voortuitgegaan in staatkundige beschaving, in ontwikkeling van Duitschen zin, zoo wel als in zijn streven naar verlichting en materiële welvaart. Het volk begint warme belangstelling te gevoelen voor de vaderlandsche aangelegenheden en voor de mannen die zich met moed en belangeloosheid aan dezelve wijden. Dergelijke zullen ook op den aanstaanden landdag optreden, en wij hebben dus niet dan goeds te wachten.

— Volgens sommige Duitsche bladen zou de reis van den grootherlog van *Saxe-Weimar* een huwelijk ten doel hebben tusschen hem erfprins en de prinses *Sofie van Oranje*.

— Men meldt uit Rome dd. 24 October: De Hertog van *Bordeaux* is vergezeld van den Hertog *de Lovis*, zeer onverwacht, bij zijne moeder, de Hertogin van *Berri*, hier aangekomen.

— De Paus is edige dagen uit of meer ongesteld geweest.

— Men zegt, dat de vermeende Porte aan den prins *de Joinville* toegestaan heeft, om met het fregat *la Belle Poule* de Dardanellen binnen te zeilen.

ENGELAND.

LONDEN, *den 6 November.* Aan de grenzen van Zuid-Wales, heeft eene nieuwe en bedenkelijke opstand der Chartisten plaats gehad. De leiders daarvan schijnen in het geheim de bergbewoners van Wales tot het gezamenlijk opvatten der wapenen te hebben opgewind. Zij hebben zich op Zondag den 3. verzameld, en zijn den 4. tegen de belangrijke stad New-Port opgetrokken. De sterkte der gezamenlijke benden wordt op 20,000 man geschat, die met pieken en ook gedeeltelijk met schietgeweer gewapend waren. Wat hun eigenlijk doel was, blijkt niet duidelijk. Alleen spreekt men van hunne begeerte, om zekeren *Vincent*, die wegens demagogische stoutigheid gevangen zat, te verlossen. Toen zij bouden te New-Port waren binnengerukt, hebben zij allereerst een aanval op een gebouw, waarin de magistraat bijeen was, gedaan. Zij hebben dadelijk met scherp beginnen te schieten. De meijer der stad heeft de akte tegen het oproer voorgelezen. Hij heeft daarbij een schot in den arm en een in het been bekomen. Dertien heeft men dadelijk gedood; soldaten en policiesoldaten doen aanrukken, die, na een gewisseling van eenige minuten, de Chartisten hebben teruggedreven. Aan de zijde dezer laatsten zijn 19 of 21 menschen gesneuveld, en tusschen de 30 en 40 gekwest geworden. Zij schijnen in vrij goede orde afgetrokken te zijn. Men vreesde zeer, dat zij in den nacht van den 4. op den 5. den aanval zouden hervatten.

— De *Courier* van Madras van den 9. Mei bevat de beschrijving van eene verschrikkelijke aardbeving, op den 25 april te Amerapoora, Ava en andere omliggende plaatsen gevoeld. Men schrijft van eerstgenoemde plaats: «Omtrent te 2 uren in den morgen van den 25sten werden wij gewekt door het vreeselijk heen en weder loshudden onzer woningen; wij gevoelden bijzonder twee zeer zware schokken, en nog verscheidene kleinere in den morgen, en gedurende den loop van den dag. In den morgenstond vonden wij al de Pagoden geheel of gedeeltelijk nedergeworpen, geen enkele was onbeschadigd blijven staan. Alle de steenen huizen, op drie of vier na, waren ingevallen en de meeste hunner bewoners onder de puinhoopen begraven. In een huis waren elf menschen, waarvan er zeven omgekomen, twee zwaar gewond, doch de andere twee onbeschadigd gered zijn. Er is geen huis ingevallen zonder een of meer menschen het leven te kosten. De moskee der Muzelmannen, welke geheel ingestort is, heeft 74 menschen onder zich begraven. De aarde heeft zich op verschillende plaatsen geopend, wijd genoeg om een oorlogschip te kunnen verzwelgen, en uit alle deze spleten sprongen waterstralen op; de rivier rees driemaal op, en stroomde over hare oevers, welke den volgende dag met talloozen wrakken bezaaid waren. De aardbeving schijnt te Ava nog meer schade gedaan te hebben, dan hier; immers, daar is de aarde zelfs in de stad op verschillende plaatsen gespleten, het paleis vernield, en zijn al de Pagoden, aan de Tsagain zijde van de rivier, zonder uitzondering, omver geworpen. Een Armenische Heer, met name *Harapeet*, is van onder de puinhoopen van zijn huis met gebroken borstbeen, geknuesde armen en beenen, gered, doch heeft kort daarna den geest gegeven. Wij zijn nieuwsgierig te vernemen, wat de hofwigchelaars van deze verschrikkelijke ramp zeggen zullen. Nog nooit heeft deze aardbeving, welke over het geheel in Birmah eene zeldzaamheid is, hier zoo veel schade als deze aangericht. Het bijgeloof zal dus nu een ruim veld vinden tot voorspelling van toekomstige gebeurtenissen."

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, *den 8. November.* Heden heeft de Tweede Kamer der Staten-Generaal zich bezig gehouden met het verkiezen van drie candidaten, tot vervulling der opengevallen betrekking van lid der Algemeene Rekenkamer; hebbende zich de Heer *P. van Genepeth*, vroeger professor aan het Athenæum te Brugge, thans wonende te Amsterdam, nog bij de Kamer aangemeld, om bij die verkiezing in aanmerking te komen.

Voor de verkiezing van den eersten candidaat hadden drie stemmingen plaats, ten slotte waarvan de Heer *J. P. van Mansvelt*, hoofdambtenaar bij de Algemeene Rekenkamer, met eene meerderheid van 33 van de 46 stemmen, tot eersten candidaat gekozen en als zoodanig op de lijst geplaatst werd. Bij deze laatste stemming verkreeg de Heer *Romswinkel*, referendaris bij het departement van binnenlandsche zaken, 11 stemmen, terwijl er twee ongevulde briefjes in de stembus gevonden werden.

Voor de verkiezing van de tweede candidaat hadden mede drie stemmingen plaats. Bij de laatsten daarvan erlangde de Heer mr. *H. van Stralen*, commies bij het departement van binnenlandsche zaken, 29; en de Heer mr. *E. van der Dussen*, lid der Ridderschap en Staten van Holland, 16 stemmen, terwijl een blanco briefjen in de stembus werd gevonden. Derhalve werd de Heer van *Stralen* tot tweeden candidaat gekozen.

Eindelijk hadden er voor de verkiezing van den derde candidaat twee stemmingen plaats, waarvan de uitslag was, dat mr. *W. C. Hovy*, bij de laatst gehouden stemming tot derde candidaat gekozen werd, en wel met eene meerderheid van 27 van de 46 stemmen. Na hem bekwam de meeste, namelijk 9 stemmen, de Heer *D. J. H. Boellaard*, terwijl de overige stemmen verdeeld waren.

Na den afloop dezer onderscheidene verkiezingen benoemde de Voorzitter eene commissie van acht leden, om de vastgestelde lijst van drie candidaten, op de gebruikelijke wijze, aan Z. M. den Koning aan te bieden.

De Vergadering is tot nadere bijeenroeping gescheiden.

— Men meldt uit Rotterdam dd. 8 November: *Hendrik Ligtlijf*, beddenmakersknecht, gehuwd zijnde met *Jannetje de Hek*, gaat voor geruimen tijd geloden, ten huize van den beddenmaker *Engelcke*, in de Weste Wagenstraat, alwaar hij dienstbaar was, met de zich aldaar mede bevindende dienstmeid *Femmetje de Visser*, eene onbetamelijke verkeering aan, welke ten gevolge had, (daar laatstgen. zich bij hem in hoog zwangeren staat schijnt te bevinden) dat zijlieden het heilloose plan beramen, zich van die lastige getuige (*Jannetje de Hek*) die voor hen een doorn in het oog was, te ontdoen, en wel op de navolgende wijze.

Op 6 October ll. wordt de huisvrouw *van Ligtlijf* door *Femmetje de Visser*, bij haar (daar al de huisgenooten afwezig zijn) tegen dien avond genoodigd, om koffij bij haar te komen drinken, aan welk verzoek (uiterlijk geen argwaan doende) voldaan wordt. Nadat men een kopje koffij gebruikt, en onderling over niets beduidende zaken gekout had, kwam het gesprek (zoo het scheen) onopgemerkt op de verwieuwingen van het huis als anderzins, en men haalde haar (*Jannetje de Hek*) eindelijk over (daar zij zeide vroeger het huis in zoodanigen staat gezien te hebben) om de verfraaijingen, die er naderhand bij waren gekomen, ook eens te beschouwen. Vervolgens op den zolder gekomen zijnde, (alwaar het middelraam dienende om goederen in te laten, reeds des middags door voorn. dienstmeid was opengezet) wist men haar onder het voorwendsel, van een overheerlijk gezigt over de stad te hebben, naar het venster te lokken, en onderwijl *Jannetje de Hek* bezig is uit het raam te kijken, terwijl meergem. dienstmeid en haren man *Ligtlijf* aan hare zijde stonden, ontvangt zij van haar man een zoodanigen stoot, dat zij onmiddellijk haar Balans verliezende, uit het zolderraam op de straat is gevallen wel is waar haar leven behoudende, maar toch zwaar gekwetst zijnde, dat zij ter verpleging naar het gasthuis is overgebragt geworden.

Nimmer zoude dus deze gruweldaad ontdekt zijn geworden, ware zij op de plaats dood gebleven, want het eerste gerucht dat alhier lieп was, dat zij bij ongeluk het venster was uitgevallen; maar in het gasthuis gekomen en eenigzins van den schrik bijgekomen zijnde, heeft men de ontdekking van de ware toedragt der zaak daaraan alleen toe te schrijven (daar *Jannetje van der Hek* niet voornemens schijnt geweest te zijn, de zaak, ter bespreking van haren man, ter kennis van de Policie te brengen) dat zij dezelve zoo goed zij zich kon herinneren, aan eenige zich mede alhier bevindende menschen medegedeeld.

Den 4 November ll. zijn dien ten gevolge *Hendrik Ligtlijf* (daar hij al spoedig de vlugt naar elders had genomen, doch weder vrijwillig is teruggekomen) benevens *Femmetje de Visser* alhier in hechtenis genomen en in verzekerde bewaring gesteld. — Naar men vernomt zou *Hendrik Ligtlijf* reeds tot bekentenis der waarheid gekomen zijn.

— Bij de uitgravingen langs den wal te Kampen, gedurende het lage water, zijn op de ligplaats der Amsterdamsche heerschepen 39 kanonkogels van zwaar kaliber gevonden; sommigen meenen zich te herinneren, dat in het jaar 1787, bij gelegenheid eener overhaaste ammunitie-verzending, deze projectielen in het water zijn geraakt.

— Men meldt uit Middelburg dd. 8 November: Z. M. heeft bepaald, dat het te Willemsoord liggende gerasseerd Fregat *Algiers* met den 20. aanstaande zal worden opgelegd en buiten dienst gesteld, ten einde daaraan de noodige herstellingen en voorzieningen te doen plaats hebben; dat, ter vervanging van het Fregat *Algiers*, met den 21 dezer zal worden in dienst gesteld het alsnede te Willemsoord liggende gerasseerd Fregat *Rotterdam*, en bemand worden met de tegenwoordige equipage van het eerstgenoemde Fregat; voor zoo verre dezelve daartoe kan strekken, en wijders voltallig gemaakt tot 250 koppen en eene bovenrol; zullende het gezegde Fregat *Rotterdam*, onder bevel van den Kapitein-ter-zee *P. J. Twining*, thans kommanderende het Fregat *Algiers*, bestemd worden ter versterking van de zeemagt in Oost-Indië; en dat de te Vlissingen liggende Korvet *Boreas*, met den 1 December aanstaande, zal worden in dienst gesteld, en het bevel daarover, met eene equipage van 160 koppen, worden opgedragen aan den Kapitein-Luitenant-ter-zee *Boelen*; zijnde de Korvet bestemd naar de Oost-Indien, ter aflossing van eene onzer zich aldaar bevindende Korvetten *Triton* of *Hyponemes*, ter keuze van den Kommandant van Zr. Ms. zeemagt in die gewesten, naar mate hem zulks het verkiezelijkst en in het meeste belang van de dienst geraden zal voorkomen, met magtiging dienopvolgens op denzelven, om de daartoe te kiezen Korvet, na de aankomst van de *Boreas* in Oost-Indië, dadelijk de terugreize naar Nederland te doen aannemen.

Voorts vernemen wij, dat Zr. Ms. stoomschip *Curaçao* eene bestemming zal bekomen naar de West-Indien, en het bevel daarvan aan den Luitenant-ter-zee de 1e klasse *Bolken* zal worden opgedragen.

— In de afgeloopen week heeft Z. K. H. de Erfprins van *Oranje* de kazerne der grenadiers en jagers, in 's Gravenhage geinspecteerd; na afloop waarvan Z. K. H., zijne geheele tevredenheid willende betuigen, order gaf, om op zijne kosten aan elken onderofficier, zoo van de grenadiers als jagers, op eene lekkere fleseh wijn te ontbalen. Een paar dagen later bezocht Z. K. H. de Prins *van Oranje* vergezeld van den Erfprins en Prins *Alexander*, insgelijks de kazerne, met hetzelfde doel, en even als zulks vroeger bij het bezoek van den Erfprins had plaats gehad, genoegzaam onverwachts, waarna Z. K. H. almede in de vriendelijkste bewoordingen, zijne hooge goedkeuring en tevredenheid te kennen gaf, en, ten blijke daarvan, beval, dat nu ook de korporaals en manschappen, ten zijnen koste, op eene extra tafel ration vleesch, benevens op dier, zouden onthaald worden en daarenboven insgelijks aan ieder onder-officier eene lekkere fleseh wijn zoude worden uitgereikt. Den 5 des namiddags ten twee ure heeft dit feestmaal in de verschillende zalen der kazerne, die door de manschappen met vlaggen en groen versierd waren, in compagnies-gewijze plaats gehad.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 11. November.* Sedert den 8. dezes, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Brussel bestemd:

Le Mercure, P. Lamarch, van Bordeaux, met wijn.

Voor Antwerpen bestemd:

Die Sonne, D. Monnichy, van Bordeaux, met wijn; *Eugenie Elisa*, F. Chanoelson, van Zanten, met kranten; *t'Amiral Plenius*, G. Fannel, van Odessa, met lijnzaad; *de Johanna*, J. Hinsen, van Rotterdam, met stukgoederen; *Diana*, A. Vatrien, van Harlingen, met stukgoederen; *Margaretha*, B. Tholen, van Riga, met lijnzaad; *Soskende*, H. C. Thurocsen, van Drontheim, met koper; *Helena*, O. U. Nahmens, van Gallas, met lijnzaad; *Laurine Marsa*, J. Comacy, van Mallaga, met fruit; *Josephine*, P. Gress, van Charlestown, met porcelein en aarde; *Henriette*, J. Hanssen, van Rio Janeiro, met koffij; *Providentia*, L. Sikkes, van Villa Nova; *Christina*, H. de Nys, van Mallaga, beide met fruit; *the Georgo of Boston*, Holmes, van Richmond, met tabak; *Princess Victoria*, H. Wardruff, van Londen, met stukgoederen.

Van Antwerpen de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

The Commerce, J. Laurence, naar Guernsey, met dakpannen; *de twee Gebroeders*, B. A. Bicke, naar Londen, met zout; *Zwillinge*, P. E. Ahrens, naar Rostock, met ballast; *die Gunst*, C. J. Wilkens, naar Saarburg; *de Commercie*, C. F. Gabain; *Britannia*; J. Fox, beide naar Londen, alle drie met stukgoederen; *The Sobo*, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers en goederen; *Minerva*, C. Mulders, naar Rotterdam; *Thamasina*, D. S. Ranson, naar New-Castle; *Wandrigsminde*, C. Hinnison, naar Noorwegen; *Betty*, E. G. Douham, naar New-Haven; *Haabet*, C. Lith, naar Messina; *Helena*, J. F. Schuttoron, naar Oostzee; *Emma*, J. J. Mai chau, naar Rostock; *Jens H Lund*, Rindom, naar Messina; *St. Johannes*, P. M. Heldt, naar de Zee, alle nogen met ballast; *Henriette*, D. L. Ketelbotter, naar Straat Sunda; met suiker; *Johanna*, J. C. Dinse, naar Rotterdam; *Neptunia*, M. H. Holthey, naar Hamburg; *la Reine*, J. B. Hansen, naar Hull, alle drie met stukgoederen.

Advertentien.

Door het overlijden van den Heer *J. LOOIS* de zaken betreffende de BROUWERIJ *de Meid* te Vlissingen, en die van den Handel in STEENKOLEN, door denzelven onder de firma van *LOOIS en COMP.* gedreven zijnde, met ultimo December aanstaande zullende ophouden te bestaan, doch tevens van af dat tijdstip wederom voortgezet onder administratie en naamteekening van den Heer *W. C. VAN DUUREN DUIT*, zoo wordt hier onder dankbetuiging en aanbeveling in de voortdurende gunst van de Ingezetenen zoo binnen als buiten deze Stad, dedeeling gedaan, en tevens diegenen, welke dezer zaken, hog iets mogten te vorderen of verschuldigd zijn, voor geleverde BIER of STEENKOLEN, verzocht daarvan ten Kantore gemelde Bronwerij, opgaaf en betaling te doen, en wel:

Over 1838 en vroeger, *vóór ultimo December aanstaande.*

En over 1839, *in den loop der drie maanden van* 1840.

Op dat de liquidatie in deze, waarmede de ondergeteekende namens de belanghebbenden belast is, zoo veel mogelijk zoude kunnen worden bespoed.

VLISSINGEN, den 6 November 1839.

J. C. DUTILH.

De ondergeteekende maakt bij deze bekend, dat hij in depôt heeft ontvangen: BLAIRS GOUT AND RHEUMATIC PILLS voor Jicht en Rheumatismus. — FRAMPTON'S PILL of HEALTH voor de achtige ongesteldheden, en PROUT'S INDIA RUBBER COURT PLASTER, welke door het wassen niet loslaat.

VLISSINGEN, H. P. WINKELMAN.
11 November 1839. *Apotheker.*

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.